

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/72/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720200896
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6720200896.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Benkovičovej a sudcov Mgr. Martina Štubniaka a JUDr. Janky Boroškovej, v spore žalobcu TMT - Tirna Marketing Trnava, spoločnosť s ručením obmedzeným, so sídlom Sedmíkrásková 2791/2, Topoľčany, IČO: 30 996 376, právne zastúpeného KADUC & PARTNERS s. r. o., so sídlom Trojičné námestie 4, Trnava, IČO: 50 290 762, proti žalovanej I. I., narodenej XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom C. XXXX/XX, F., právne zastúpenej URBÁNI & Partners s. r. o., so sídlom Skuteckého 17, Banská Bystrica, IČO: 36 646 181, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 19C/9/2020 - 244 z 02. júna 2021, takto

rozhodol:

- I. Odvolanie žalobcu proti I. výroku, ktorým okresný súd návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol, o d m i e t a.
- II. Rozsudok okresného súdu v II. a III. výroku p o t v r d z u j e .
- III. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen, ako súd prvej inštancie (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“), odvolaním napadnutým rozsudkom návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol (I. výrok). Vo veci samej rozhodol tak, že žalobu zamietol (II. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 % (III. výrok).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa domáhal určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, vedených Okresným úradom Zvolen, katastrálnym odborom, pre katastrálne územie Kováčová, a to parcela C KN č. XXXX/XX - orná pôda o výmere 850 m², parcela C KN č. XXXX/XXX - ostatná plocha o výmere 56 m², k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, v katastrálnom území Kováčová, a to parcela C KN č. XX/XX - ostatná plocha o výmere 576 m², parcela C KN č. XX/XX - ostatná plocha o výmere 129 m², parcela C KN č. XXXX/X ostatná plocha, o výmere 151m², parcela C KN č. XXXX/X - ostatná plocha o výmere 119 m², parcela C KN č. XXXX/X - orná pôda o výmere 306 m², parcela C KN č. XXXX/XX - ostatná plocha o výmere 44 m², parcela C KN č. XXX - orná pôda o výmere 538 m², parcela C KN č. XXX orná pôda o výmere 698 m², parcela C KN č. T. - ostatná plocha o výmere 698 m², parcela C KN č. XXXX/XXX - ostatná plocha o výmere 143 m² (ďalej aj „predmetné nehnuteľnosti“). Žalobu odôvodnil žalobca tým, že dňa 17. 07. 2019 ako kupujúci uzatvoril so žalovanou ako predávajúcou kúpnu zmluvu (ďalej aj „zmluva“), ktorej predmetom boli nehnuteľnosti, ku ktorým sa domáhal určenia vlastníckeho práva. Na základe zmluvy zaplatil žalobca za predmetné nehnuteľnosti kúpnu cenu vo výške 103 000,- Eur, ktorú poukázal na bankové účty uvedené v zmluve.

Následne bol podaný návrh na vklad údajov z kúpnej zmluvy do katastra nehnuteľností, pričom zo strany Okresného úradu Zvolen, katastrálny odbor bolo vkladové konanie prerušené, z dôvodu podozrenia sfaľšovania osvedčenia podpisu žalovanej. Žalobca sa pokúsil vyriešiť situáciu opätovným overením podpisov žalovanej, avšak neúspešne, preto bol nútený podať predmetnú žalobu.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa čl. 17, čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, § 137 písm. c), § 151 ods. 1, § 162 ods. 1 písm. a), § 163 ods. 3, § 164, § 191 ods. 1, § 193, § 194 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 34, § 35 ods. 1, § 37 ods. 1, § 40 ods. 1, 3, § 43a ods. 1, § 43c ods. 2, § 44, § 46 ods. 1, 2, § 126 ods. 1, § 132 ods. 1, § 133 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 5 ods. 1, § 42 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) a dospel k záveru o nedôvodnosti návrhu žalobcu na prerušenie konania, ale aj samotnej žaloby. S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp zn. 4Cdo/96/2008 zo dňa 28. 10. 2009 (R 52/2010) a rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS/745/2013 zo dňa 12. 12. 2013, III. ÚS 531/12 z dňa 12. 02. 2013 konštatoval osvedčenie existencie naliehavého právneho záujmu žalobcu podľa § 137 písm. c) CSP na požadovanom určení vlastníckeho práva. Návrh žalobcu na prerušenie konania do právoplatného skončenia trestného konania vedeného voči obvinenému I. R. a U. R. zamietol, pretože samotná žalovaná v trestnom konaní vystupuje ako poškodená, pričom vyriešenie otázky v trestnom konaní či sa I. R. a U. R.ová dopustili spáchania trestných činov kladených im za vinu nebráni vyriešeniu prejudiciálnej otázky platnosti zmluvy v civilnom procese. Vzhľadom na skutočnosť, že vykonané dôkazy dali odpoveď na žalobcom predkladané otázky a zároveň bolo možné z dokazovania vyvodiť jednoznačný záver o neplatnosti kúpnej zmluvy, návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol. Mal za preukázané, že v predzmluvných rokovaniach žalobca nekomunikoval a nekonal so žalovanou. Občiansky preukaz č. HL XXXXXX, ktorým si overoval totožnosť žalovanej, nebol a nemohol byť platný, nakoľko išlo o občiansky preukaz U. R. s fotografiou U. R., avšak s pozmenenými údajmi o jej mene a priezvisku, rodnom čísle, dátume narodenia a o trvalom pobyte tak, že boli uvedené údaje patriace žalovanej. Pred podpisovaním zmluvy, pri jedinom stretnutí konateľa žalobcu s „údajnou“ žalovanou, táto nemohla prejavíť svoju vôľu predat' predmetné nehnuteľnosti, nakoľko sa predmetného rokovania nezúčastnila. Tiež zistil, že notárovi JUDr. N. N. bol rozhodnutím Notárskej komory SR pozastavený výkon notárskej činnosti na 2 roky a od 12. 04. 2019 mu bol zablokovaný prístup aj do Centrálného informačného systému Notárskej komory SR, od ktorého dátumu nemohol vykonať žiadny notársky úkon, a teda ani osvedčiť pravosť podpisu na kúpnej zmluve zo dňa 18. 07. 2019. Podpis žalovanej na jeho notárskom úrade dňa 18. 07. 2019 nebol a ani nemohol byť osvedčený a predmetná osvedčovacia doložka vykazovala známky faľšovania. Bolo preukázané, že kúpna cena za predmetné nehnuteľnosti vo výške 100 000,- Eur bola pripísaná na účet patriaci J. R. - starej matke I.a R.a, ktorý mal k danému účtu dispozičné oprávnenie. Žiaden z vykonaných dôkazov nenaznačoval a to ani nepriamo, aby sa na predmetnom konaní I.a R.a súvisiaceho s kúpnu zmluvou mala zúčastniť či nejak profitovať žalovaná, pretože nemala záujem predmetné nehnuteľnosti predat', poprela zúčastnenie sa rokovaní so žalobcom, ako podpis zmluvy, pričom neoverovala ani svoj podpis na zmluve. Tiež poprela, že by e-mailová adresa uvádzaná žalobcom, cez ktorú dochádzalo ku komunikácii, patrila jej. V danom prípade nedošlo k platnému uzavretiu kúpnej zmluvy, keďže nebol preukázaný slobodný, vážny a určitý prejav vôle žalovanej scudzíť (predat') predmetné nehnuteľnosti, z ktorého dôvodu absentovala písomná forma zmluvy. Konštatoval, že žalobca nenadobudol vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam ani iným spôsobom, predpokladaným v § 132 ods. 1 OZ, preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

4. O trovách prvoinštančného konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP aplikujúc zásadu úspechu v spore, pričom žalovaná mala v spore plný úspech, preto žalobcu zaviazal na náhradu trov konania žalovanej a to v rozsahu 100 %.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie (ďalej tiež „odvolateľ“) a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil, konanie prerušil do právoplatného skončenia trestnej veci vedenej voči I. R. a U. R., alebo aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania.

6. Odvolacie dôvody vymedzil podľa § 365 ods. 1 písm. b) a e) CSP. Namietal porušenie práva na spravodlivý proces, pretože prvoinštančný súd napriek jeho návrhu na prerušenie konania, predmetnému návrhu nevyhovel. Mal za to, že ním uvádzané skutočnosti napĺňali obligatórne dôvody na prerušenie konania, nakoľko spravodlivé rozhodnutie vo veci záviselo od otázok formulovaných pred

okresným súdom ako aj v odvolaní, ktoré majú byť posúdené v rámci trestného konania. Procesným postupom, ktorým prvoinštančný súd zamietol jeho návrh na prerušenie konania, mu bolo znemožnené uskutočňovať procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Zároveň k porušeniu daného práva malo dôjsť aj tým, že dňa 20. 05. 2020 doručil žiadosť o odročenie pojednávania spolu s návrhom na dokazovanie, v ktorom žiadal o odročenie pojednávania vytyčeného na deň 02. 06. 2021, nakoľko mal od 26. 05. 2021 do 07. 06. 2021 plánovanú dovolenku a mal eminentný záujem sa predmetného pojednávania zúčastniť, ale predmetnému návrhu nebolo vyhovené. Ďalej vytykal prvoinštančnému súdu nevykonanie dôkazu výsluchom svedkyne U. R., ktorá sa napriek predvolaniu nedostavila na pojednávanie, no zotrval na výsluchu daného svedka, pričom okresný súd daný návrh zamietol, čím sťažil jeho dôkaznú pozíciu, čo mohlo mať za následok neunesenie dôkazného bremena. Z uvedených dôvodov nepovažoval rozsudok prvoinštančného súdu za spravodlivý a správny.

7. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť a žiadala priznať náhradu trov odvolacieho konania. Mala za to, že rozsudok okresného súdu vychádza zo správne zisteného skutkového stavu a správneho právneho posúdenia veci. Súd prvej inštancie svojím procesným postupom neznemožnil odvolateľovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva a jeho postupom nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Posúdenie platnosti, resp. neplatnosti zmluvy nebolo závislé na zodpovedaní otázok uvádzaných odvolateľom, pre zodpovedanie ktorých malo byť podľa žalobcu konanie prerušené. Nevykonanie navrhnutého dôkazu - výsluchu svedkyne U. R., nemalo v spore podstatný význam a nebolo potrebné pre zistenie skutkového stavu veci.

8. Odvolateľ v odvolacej replike zotrval na podanom odvolacom návrhu. Neuviedol žiadne nové skutkové tvrdenia, ktoré by neboli predmetom jeho odvolania.

9. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a § 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v I. výroku, ktorým okresný súd návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol podľa § 386 písm. c) CSP odmietol a II. a III. výrok rozsudku okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil, pretože neboli splnené podmienky na jeho zmenu (§ 388 CSP), ani na jeho zrušenie (§ 389 CSP).

10. Podľa § 357 písm. n) CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164.

11. Podľa § 386 písm. c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

12. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Žalobca podal odvolanie voči rozsudku okresného súdu v celom rozsahu, a teda odvolaním napadol aj I. výrok, ktorým jeho návrh na prerušenie konania okresný súd zamietol.

14. Podľa ustanovenia § 386 písm. c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné. CSP v ustanovení § 357 CSP uvádza taxatívny výpočet okruhu uznesení, proti ktorým je prípustné podať opravný prostriedok vo forme odvolania. To znamená, že v prípade, ak bolo podané odvolanie proti uzneseniu, ktoré nie je uvedené vo vyššie citovanom ustanovení, odvolanie prípustné nie je. Ide o zmenu oproti doterajšej právnej úprave v Občianskom súdnom poriadku, ktorý bol platný a účinný do 1. júla 2016, a v ktorom bol naopak uvedený taxatívny výpočet uznesení, voči ktorým odvolanie prípustné nebolo.

15. Súd prvej inštancie I. výrokom rozsudku návrh na prerušenie konania postupom podľa § 162 ods. 3 CSP zamietol. Proti rozhodnutiu prvoinštančného súdu, ktorým bol návrh na prerušenie konania zamietnutý, odvolanie prípustné nie je (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obo/11/2018 zo dňa 20. 06. 2019).

16. Preto odvolací súd odvolanie žalobcu proti I. výroku rozsudku okresného súdu podľa § 386 písm. c) CSP odmietol.

17. Odvolací súd ďalej konštatuje, že po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu, že napadnuté rozhodnutie, ktorým žalobu zamietol (II. výrok), ako aj závislý výrok o trovách konania (III. výrok), sú vecne správne.

18. Odvolací súd uzatvára, že odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia, nemá znaky ľubovôle a náhodnosti. V odôvodnení rozsudku okresný súd podáva výklad opodstatnenosti a zákonnosti jeho výroku, vyporiadava sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, jeho myšlienkový postup je dostatočne vysvetlený s poukazom na zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Rozsudok okresného súdu stručne, jasne a výstižne vysvetľuje, ktoré skutočnosti považuje za preukázané, a ktoré nie, z ktorých dôkazov súd prvej inštancie vychádzal, akými úvahami sa pri ich hodnotení riadil a ako vec právne posúdil, čím spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

19. Odvolací súd konštatuje, že žalobca v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, okolnosti alebo argumenty, ktoré by neboli predmetom skúmania prvoinštančného súdu a s ktorými by sa prvoinštančný súd pri rozhodnutí a pri jeho odôvodnení náležite nevysporiadal.

20. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní žalobcom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie v danej veci.

21. Odvolací súd v prvom rade uvádza, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany konania resp. strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, nepatria ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03, uznesenie Najvyššieho súdu SR súdne 15. apríla 2010, sp. zn. 3 Cdo 332/2009).

22. Odvolací súd uvádza, že súd je povinný sa zaoberať námietkami, argumentami a návrhmi strán na vykonanie dôkazov, ktoré majú pre rozhodnutie význam, teda sú podstatné. Nevyžaduje sa, aby na každý argument strany bola daná v odôvodnení rozhodnutia odpoveď (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/53/2009 zo dňa 15. decembra 2009).

23. Rozsudok okresného súdu obsahuje vysporiadanie sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, pričom myšlienkový postup okresného súdu je dostatočne vysvetlený s poukazom na všetky skutkové okolnosti zistené vykonaným dokazovaním.

24. Žalobca v odvolaní namietal porušenie práva na spravodlivý súdny proces, ku ktorému malo dôjsť zamietnutím jeho návrhu na prerušenie konania, ale aj neodročením pojednávania dňa 02. 06. 2021, na ktorom sa žalobca nemohol zúčastniť pre plánovanú dovolenku od 26. 05. 2021 do 07. 06. 2021 .

25. Odvolací súd nepovažoval túto odvolaciu argumentáciu odvolateľa za dôvodnú.

26. Súd prvej inštancie svojím postupom neporušil procesné právo žalobcu, tým že neodročil pojednávanie nariadené na deň 02. 06. 2021.

27. Podľa § 89 ods. 1 prvá veta CSP, strana sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí.

28. Pojednávanie možno v zmysle ustanovenia § 183 CSP odročiť len na základe rozhodnutia súdu, a to bez návrhu strany alebo na návrh strany, pričom v oboch prípadoch môže byť pojednávanie odročené len z dôležitých dôvodov. Návrh strany o odročení pojednávania môže byť stranou podaný pred pojednávaním alebo aj počas prebiehajúceho pojednávania. Ak je návrh na odročenie pojednávania

podaný pred pojednávaním, pojednávanie môže byť odročené len vtedy, ak sú kumulatívne splnené dve podmienky. Prvou je, že pre nemožnosť dostaviť sa na pojednávanie sú dané dôležité dôvody, druhou kumulatívne splnenou, je to, že nemožno od strany alebo jej zástupcu spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. Ak súd nemieni vyhovieť návrhu strany na odročenie pojednávania, t. j. zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla.

29. Žalobca si v konaní zvolil zástupcu z radu advokátov, ktorý ho v predmetom spore zastupoval. Prvé pojednávanie sa uskutočnilo dňa 12. 05. 2021, na ktorom pojednávaní sa žalobca nezúčastnil, avšak zúčastnil sa na ňom jeho právny zástupca zastúpený substitútom, pričom neprítomnosť žalobcu na pojednávaní neodôvodnil. Predmetné pojednávanie bolo odročené na deň 02. 06. 2021 na 14:00 hod. s tým, že právní zástupcovia ako aj žalovaná zobrali termín pojednávania na vedomie. Následne právny zástupca žalobcu e-mailom zo dňa 19. 05. 2021 doručil okresnému súdu podanie označené ako „Žiadosť o prerušenie konanie, príp. o odročenie pojednávania a návrh na vykonanie dokazovania“, ktoré následne dodatočne autorizoval. Návrh na odročenie pojednávania odôvodnil tým, že štatutárny orgán žalobcu má záujem sa pojednávania nariadeného na deň 02. 06. 2021 zúčastniť, avšak od 26. 05. 2021 do 07. 06. 2021 bude odcestovaný v zahraničí. O tejto skutočnosti predložil e-mailovú správu zo dňa 17. 05. 2021 o rezervácii ubytovania z toho istého dňa prostredníctvom internetovej stránky www.booking.com. Okresný súd právneho zástupcovi žalobcu oznámil, že pojednávanie sa uskutoční, keďže žalobca nemal námietky k vytyčenému termínu pojednávania a tiež bola zabezpečená eskorta navrhovaného svedka.

30. Prvoinštančný súd správne postupom podľa § 183 ods. 4 CSP, žalobcu bezodkladne upovedomil o tom, že jeho návrhu nevyhovie a tiež správne konštatoval, že žalobca nenamietal termín pojednávania nariadeného na deň 02. 06. 2021, o ktorom mal vedomosť už dňa 12. 05. 2021, pričom samotný žalobca sa nezúčastnil ani na prvom pojednávaní. Napriek tomu, že žalobca mal už dňa 12. 05. 2021 vedomosť o termíne pojednávania na deň 02. 06. 2021, si v tom istom čase zarezervoval pobyt v zahraničí, pričom jeho účasť na pojednávaní ani nebola nevyhnutná. Žalobca je v spore zastúpený právnym zástupcom, ktorý mu je schopný poskytnúť potrebnú a kvalifikovanú právnu pomoc, preto bolo prejednanie sporu na pojednávaní dňa 02. 06. 2021 v neprítomnosti žalobcu dôvodné. Už samotná okolnosť, že žalobca bol vo veci riadne zastúpený, podľa § 183 ods. 1 CSP vylučuje, aby bolo pojednávanie odročené len z dôvodu, že sa naň nemohol žalobca dostaviť, hoci mal záujem sa ho zúčastniť, pričom si v čase nariadeného pojednávania naplánoval dovolenku, ktorá okolnosť ale v čase predchádzajúce pojednávania dňa 12. 05. 2021 nebola okresnému súdu oznámená právnym zástupcom žalobcu, ktorý sa predmetného pojednávania riadne zúčastnil.

31. Odvolací súd na podporu svojho záveru poukazuje na rozhodnutie R 21/2017, podľa ktorého ak súd nevykoná dôkaz výsluchom sporovej strany, bez ďalšieho nedochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces. I táto judikatúra podporuje záver, že nemožnosť riadne zastúpenej strany osobne sa zúčastniť pojednávania neznamená porušenie jej práv, keďže jej práva na pojednávaní háji práve ňou zvolený zástupca. Žalobca teda nedôvodne vytyka súdu prvej inštancie, že neodročením pojednávania došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

32. Odvolací súd dopĺňa, že podľa § 183 ods. 3 CSP, je strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, oznámiť túto skutočnosť súdu bezodkladne po tom ako sa o dôvode odročenia pojednávania dozvedela resp. mohla dozvedieť. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca mal vedomosť o dôvode odročenia pojednávania už dňa 17. 05. 2021, kedy si rezervoval pobyt v zahraničí, avšak o tomto dôvode informoval súd až dňa 19. 05. 2021 (po viac ako dvoch dňoch), kedy sa o dôvode možného odročenia pojednávania dozvedel, a preto nemožno hovoriť o splnení ďalšej podmienky odročenia pojednávania spočívajúcej v bezodkladnosti.

33. Odvolateľ tiež namietal nevykonanie ním navrhnutého dôkazu - výsluchu svedkyne U. R., ktorý dôkaz bol súdom prvej inštancie zamietnutý.

34. K danej námietke odvolací súd uvádza, že súd pri vykonávaní dokazovania nie je viazaný návrhmi strán sporu a nemá povinnosť všetky navrhnuté dôkazy vykonať. Nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov nie je vadou spôsobujúcou strane sporu odňatie možnosti konať pred súdom, pretože podľa § 185 ods. 1 CSP, súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Toto oprávnenie súdu sa neviaže na

návrhy strán sporu (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/153/2011). Procesnému právu strany sporu navrhovať dôkazy zodpovedá aj povinnosť súdu nie len o vznesených návrhoch a dôkazoch rozhodnúť, ale tiež v prípade, ak im nevyhovie, je povinnosťou súdu toto svoje rozhodnutie odôvodniť (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/100/2018, 5Cdo/202/2018, 5Cdo/122/2019). Nevyhovenie dôkaznému návrhu strany sporu možno odôvodniť len tromi dôvodmi. Prvým je argument, podľa ktorého tvrdená skutočnosť, k overeniu alebo vyvráteniu ktorej je navrhnutý dôkaz, je bez relevantnej súvislosti s predmetom konania; ďalším je argument, podľa ktorého dôkaz neoverí/nevyráti tvrdenu skutočnosť, čiže vo väzbe na toto tvrdenie nedisponuje vypovedacou potenciou. Tretím je nadbytočnosť dôkazu, t. j. argument, podľa ktorého určité tvrdenie, ku ktorého overeniu alebo vyvráteniu je dôkaz navrhovaný, už bolo doterajším konaním bez dôvodných pochybností overené alebo vyvrátené.

35. Okresný súd zamietnutie návrhu na vykonanie dôkazu riadne odôvodnil (bod 48 odôvodnenia rozsudku). Dôvod jeho zamietnutia spočíval v nadbytočnosti takéhoto dôkazu, pričom súd prvej inštancie v tomto smere uplatnil aj zásadu rýchlosti a hospodárnosti konania vyjadrenú v čl. 17 CSP. Správne konštatoval nadbytočnosť vykonania daného dôkazu, keďže prvoinštančný súd sa oboznámil s výpoveďou navrhutej svedkyne v trestnom konaní prečítaním zápisnice o jej výsluchu. V spojení s ostatnými vykonanými dôkazmi v spore ako aj dôvodom zamietnutia žaloby (neplatnosť kúpnej zmluvy), by vykonanie predmetného dôkazu bolo nie len nadbytočné, ale aj v rozpore so zásadou rýchlosti konania, keďže by bolo potrebné odročiť pojednávanie za účelom výsluchu tejto svedkyne, s čím by boli spojené ďalšie zbytočné náklady súvisiace s takýmto nadbytočným dôkazom.

36. Odvolací v súvislosti s nedôvodnosťou podanej žaloby o určenie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam na základe právneho úkonu - kúpnej zmluvy, ktorá bola posúdená ako neplatný úkon, poukazuje tiež na to, že nedošlo ani ku vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, pretože príslušný Okresný úrad Zvolen, katastrálny odbor nerozhodol o vklade vlastníckeho práva, keďže vkladové konanie bolo prerušené z dôvodu podozrenia sfaľšovania osvedčenia podpisu žalovanej

37. Preto odvolací súd rozsudok okresného súdu v II. výroku ako aj v závislom o trovách konania (III. výrok) podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

38. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V predmetnom prípade bola v odvolacom konaní plne úspešná žalovaná, preto jej podľa vyššie uvedených ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.